

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

loquens aliquādo mentitur. Sed illa iam dicta, sciunt sibi esse incerta, & tamen certa nō affirmant, tanq̃ Euangelia, nulla enim aūthoritate, uel ratione, possunt ea certa esse probare.

Sexto, Tunc suffragium illud esset melius alieno officio, & p accidens, quam suo proprio, quia non tantum prodest operatio, quā alteri, pro quo fit, immo hoc est Peripateticū, ideo transeo, Maxime cum illi ausint concedere, quod non profint operatio, sed animæ &c. Possent & ego istas fabulas ridendas agitare & illudere, sicut ipsi per eas illudūt ueritatem, Sed desisto, ne magis dogma quam problema ponere uidear.

CONCLUSIO XXVIII.

Certū est, nūmo in cistā tinniente, quæstū & avaritiā augeri posse, suffragiū autem Ecclesiæ est in arbitrio solius Dei.

MIRVM est, quod nō tanto studio, atq; boatu etiam Euangeliū Christi prædicatur saluberrimū. Quæ res suspectū facit negotiū, quod plus quæstū q̃ pietatem æstimare uident, nisi forte iustissime excusent, per hoc, quod Euangeliū Christi ignorant. Igitur, cū indulgentiæ sint nullius pietatis, nec meriti, nec præcepti, sed licentiæ tantūmodo quædam, licet opus per quod redimunt, sit pium, uidetur oīno quæstus augeri p eas, magis q̃ pietas, dū tam effuse & solæ tractant Euangeliū uilius uix recitato.

Probo primo, Quia suffragiū Ecclesiæ nō est iurisditio Papæ nec in manu eius, quo ad acceptationē dei, sed tantūmodo q̃ ad oblationē, etiā si stet eorū snia de animarū redemptiōe per illud.

Secundo, Falsa esset B. Augustini uulgata sententia, q̃d suffragia tantū ijs profunt, qui ea sibi prodesse meruerūt, quia potestate Papæ, non aut merito animæ prodesse, cuiusq; prodesse

Tertio, Contra naturā & uim uocabuli est, ut sit in potestate Papæ, per suffragium redimere, Nam quātumcunq; opus sit excellens, si ipsum ueritur in suffragium, non ut opus, sed ut suffragium, operat. Exauditio suffragij, potius redimit. Aut ergo alijs nominibus de re ipsa loquunt, & tunc peius fallunt, Aut si proprio uocabulo de re sua loquunt, tum nō stat sententia eorū, repugnāte uocabulo suffragij, significatiōi & intellectui potestatis

Quarto, Tūc, prius nulla esset differentia inter suffragiū & potestatem nisi uoce tm̄, re ipsa erunt idē, quia idē efficiūt sine alio re

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

quisito ultra uoluntaté Papæ. Cur ergo nõ tacet suffragiũ, & ces-
sat nos cogere alia intelligere per suffragiũ, quã per potestatem.

Hic iterum protestor optime lector, me de suffragio eiusmodi loqui, tanq̃ uere esset tale. Nam meam sententiam dixi supra, quod dubitem nec intelligam, an sit, aut esse possit tale. Quod i-
deo dico, ne mihi ipsi quisquã contrarium, me sibi fingat, dum
hic uelut assero suffragium, quod prius pene negaui.

CONCLUSIO XXIX.

Quis scit, si omnes animæ uelint redimi a purgatorio, si-
cut de sancto Seuerino & Paschali factum narratur.

NON quidem fide dignã scripturã de ijs duobus legi, Nar-
rari tamẽ audiui, quod potuissent suis meritis liberari, si minus
uoluissent glorificari, ideo potius sustinuerunt gloriam uisionis.
Sed in ijs credat quisq̃, quod uelit, mea nihil refert. Non enim
negaui, quin & alias pœnas luant animæ in purgatorio, quam
supra dixi, Sed uolui, ut etiam illis remissis, non euolarent, nisi
& sanarentur in gratia perfecte. Posse tamen fieri, ut aliqua nol-
lent redimi, ex nimia dei charitate, ex eo sit uerisimile, quod Pau-
lus & Moyses potuerunt uelle esse anathema, & separationem a
deo in æternum. Si tale in uita facere, isti prompti erant, non ui-
detur negandum, & a defunctis idem fieri posse, de quo exem-
plum de quadam Virgine, uide in Ser. Tauleri, quæ sic fecit.

CONCLUSIO XXX.

Nullus securus est de ueritate suæ contritionis, multomi-
nus de consecutione plenariæ remissionis.

HABC dico, eorũ sententia, qui uolunt, cõtritionem esse ne-
cessariã ad remissionem pœnarũ, Et non uident, quã uehemen-
ter incerta reddant omnia. Et satis patet conclu. Nam primã par-
tem omnes asserunt. Secundo aut̃ necessario sequitur. Meo aut̃
iudicio potest fieri certa remissio pœnarũ, scilicet Canonicarũ, e-
tiam si ille dignus nõ fuerit, nec contritus. Non enim contritio,
nedũ certitudo contritionis, requiritur ad pœnarũ remissionẽ,
quia tenet remissio, etiã si fictis cõcedatur, cũ sit in mera potesta-
te Papæ. Illi uero ut supra q̃q̃ dictũ est, si alias pœnas q̃ criminũ,
uolunt remitti, scilicet quorũcunq̃ mortaliũ peccatorũ, faciunt,